

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Prophetia Apocalyptica S. Joannis Apostoli

Kircher, Heinrich

Coloniæ Agrippinæ, 1676

Tractatus XXX. In Versum Ultimum Capitis XIX.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39100

Dies triginta ascensui duorum Testi-
um; Etenim reductionem Judæorum,
quam perurserant hi Testes, & ad quam
disposuerant animos plebis, intricant,
ac periculo exponunt tamdiu super-
stitis Antichristi; nullo Scripturæ aut
Traditionis fundamento. Nam Da-
nielis cap. 12. v. 11. & 12. alius est sensus;
de quo alibi. (Tract. seq. §. 3.)

Explica-
tur locus
Aposto-
li;
De inter-
fectione
spiritu
oris,

Et illu-
stratione
adven-
tus.

Porrò quod apud Apostolum 2.
Theff. 2. v. 8. dicitur de Antichristo :
Dominus JESUS interficiet spiritu oris sui
(vel ut Isa. 11. v. 4.) *Spiritu labiorum*
suorum; & *destruet illustratione adven-*
tus sui eum cuius est adventus secundum
operationem Satanae : hanc recipit expo-
sitionem, interficietur Antichristus
spiritu id est iussu oris & imperio labio-
rum Christi: (cui iussisse fecisse est,
ait S. Hieron.) & contra eum, cujus
fuit adventus secundum operationem
Satanae, prævalebit adventus illustra-
tionis & operationis gratiæ qua destru-
cturus est tenebras Antichristiani Re-
gni & illuminaturus gentem tamdiu
cæcam, de qua idem S. Apostolus
Rom. 11. v. 25. *cæcitas ex parte contigit*
in Israël; donec &c. veniet ex Sion qui
eripiat. Adde, quòd de adventu Do-

mini possit eo in loco explicari Apo-
stolus ex S. Augustino lib. 20. de Civ.
cap. 5. sicut multa alia quæ de ultimo
iudicio dici videntur, pertinentia (in-
quit) ad eum Salvatoris adventum quæ
per totum hoc tempus in Ecclesia sua
venit.

Postremò tò adventus sui facillimè
exponitur ac si dicat: tunc quando illi
veniet. Venit enim unicuique quando
adest finis vitæ ejus, & monet vigilare
ac paratum inveniri quando veniet.
Antichristo autem venturus est illu-
stior & celebrior modo ac vindictâ.
Cæterùm adventus Domini ad judi-
cium nondum erit: sed tamen indi-
cium erit luculentum propinquan-
tis.

De interitu autem per fulmen, ceci-
nit etiam Sibylla l. 3. Orac. *Potestas*
ardens & inundans in terram veniet, &
Beliar incendet. Quòd si quidam e-
normiter impii divinjtus sunt percussi,
ut inter alios Julianus apostata cælesti
telo de quo videre licet Theodoret.
lib. 3. hist. cap. 20.) quanto id magis
convenit Antichristo. unà cum perti-
nacibus iis qui fuerunt præcipua instru-
menta seductionis.

TRACTATUS XXX.

IN VERSUM ULTIMUM CAPITIS XIX.

Nihilne divina Apocalypsis habeat de præcipua re futura, quæ
est conversio Judæorum? habet verò: sed suâ phrasi subli-
mi & in mysterio verborum sequentium.

Pars II.

N

VERBA

VERBA APOCALYPSEOS.

(Cap. 19. Vers. 21.) *Et ceteri occisi sunt in gladio, sedentis super Equum, qui procedit de ore ipsius: & omnes aves saturatae sunt carnibus eorum.*

S. I.

De Occisione per gladium.

Occisio
salubris:

Aliud est Bestiam, Imperium infidelium, & Pseudopphetam missos esse in stagnum ignis: aliud ceteros esse occisos gladio Equitis albi, cui finis est propositus vincere, & salutem afferre gladio suo iis quorum ferit animas efficaciam verbi sui & sternit. Etenim S. Joannes post narrationem de damnatione istorum duorum, Bestiæ & cum ea Pseudopphetæ in stagnum ignis ardentis sulphure: de pleraque multitudine aliorum mutat, & ait: **CÆTERI OCCISI SUNT IN GLADIO, SEDENTIS SUPER EQUUM; QUI PROCEDIT DE ORE IPSIUS**: utique sermone Domini qui salubriter occidit quorum è medio tollit errorem, & scelera, & corrigit in terris.

Gladio:

2. Hanc occisionem, & hunc gladium. ancipitem oris Domini, describit S. Doctor Augustinus in psalmum 149. *Sermo DEI, ait, gladius bis acutus. Unde bis acutus? &c. Venit ergo Dominus noster ferens gladium bis acutum; promittens aeterna, implens temporalia.*

Duo Testamenta ad gladium bis acutum pertinent: vetus Testamentum terrena promittit; Novum aeterna: In utroque sermo DEI verax inventus est ut gladius bis acutus. Post pauca describit phalanges illo DEI termone armatas, & stragem quam edunt: quod est hujus maximè loci. Jam, fratres, videtis Sanctos armatos: attendite strages: attendite gloriosa praelia. Attendite quomodo cæsa sunt gentes Babylonia. Dicamus nos, Antichristianæ: Nam de Paganis idololatræ ibidem Augustinus profequitur: Quomodo, inquit, Pagani occiduntur? querimus nos quomodo occisi sint gladio sancto Judæi, qui modò Antichristiani. Respondet: Quomodo, nisi cum Christiani fiunt? Quæro Paganum, & non invenio: Christianus est; ergo mortuus est Paganus. Fundat hanc occisionem in Scriptura: Nam si non occiduntur, unde dictum est Petro, Macta & manduca? (Act. 10. v. 13, & Act. 11. v. 7. nostra vulgata versio habet: occide & manduca.) Et adducit exemplum occisi, Act. 9. Unde ipse Paulus occisus est persecutor, & Paulus erectus est

est

est predicator? quæro Paulum persecutorem & non invenio: occisus est: Unde? de framea bis acuta. sed quia occisus est in se, & vivificatus in Christo, ideò confitens & confidens dicit: Vivo autem jam non ego. (Gal. 2.) vivit verò in me Christus.

Etigne. Habemus astipulantem S. Augustinum: sed & S. Hieronymum: ecce Doctores duos maximos: prout videbimus in Cap. seq. in versiculum nonum: ubi in eandem sententiam ex illis duobus Patribus explicabimus igne à Deo de Cælo qui devoravit eos: ad quem locum huic connexum &

expositionem ejus differimus Lectorem.

3. Hoc planè est quod sup. Cap. ii. ante septimam Tubam, & in fine Væ secundi, quod erat persecutio Antichristiana, dictum fuit; & huc spectat ad finem prælii Antichristiani: reliqui, ajebat v. 13. in timorem sunt missi, & dederunt gloriam Deo Cæli.

Tantundem enim est quod hîc dicitur de cæteris; occisos esse gladio sedentis super Equum: quantum id quod illîc de reliquis; missos esse in timorem DEI & dedisse gloriam Deo Cæli, ac tetendisse victas manus.

Quæ expositio fit manifesta ex Apoc. ii. v. 13.

S. II.

De ipsis occisis.

Victoria de Judæis:

1. Occisio igitur illa est conversio nationis Judæorum ad Christum, & de iis victoria: materia in Cælo ejus gaudii, quod erat quartum Alleluja initio hujus Capituli, super Regno DEI ut omnipotentis, & nuptiis Agni vicinis, ac splendore atque apparatu nuptæ: scopus ad quem missio collimaverat duorum Testium, eorumque prædicatio: effectus gladii, Christi, potenter vibrati; & mutatio dexteræ Excelsi: Sessori Equi albi & gladio oris ejus gloriosissimum genus occisionis ac stragis.

De quo S. Chrysostomus ad laudem Apostolorum hom. 34. in Matth. ubi hunc vocat novum quendam atque inauditum bellandi modum, ac mirabilem hanc aciem militum, & addit: Ma-

ius certè atque admirabilius est mentem adversariorum commutare & animum in diversum transferre, quàm illos occidere. Dicamus nos de SS. Apostolis, quòd simili gladio armati, missique contra lupos, non aliter eos occiderint, quàm ut quod lupinum erat delerent, & caninos in suam ovium naturam mutarent. Quod tunc de populis Gentium, hoc de populis nunc etiam Judæorum accinatur Regi victori ex epithalamio suo, quod est psalmus 44. populi sub te cadent. ubi S. Augustinus: occisus est inimicus Christi, ut vivat discipulus Christi: cecidit Saulus, (populus persecutor) ut esset Paulus (populus obsecutor.)

2. Nempè ibi natio Judæorum, Execrati- condicta verbo Scripturarum & ob- tior pfeu- ruta

Ho-Ju-
daismi,

ruta multitudine atque efficaciam divi-
norum evidenter prodigiorum, con-
vulnerari communibus animis: sentire
randem aliquando, ac manifestè, se de-
lusam ab Antichristo: & perculsa DEI
timore, vi prædicationis & ascensus
duorum Testium, atque exturbationis
horrendæ Antichristi præcipitati, agno-
scere palam errorem, & execrari suum
pseudo-Judaismum, ac manus dare
Christo. Sic profus, ut (Rom. II. v.
26.) cum plenitudo Gentium intraverit
dudum, jam omnis Israël salvus fiat.

Unanimiter proinde, qui Antichri-
sto & cum eo fulminatis superstites e-
runt, convertentur ad Christum: &
abolitâ penitus Bestiâ, (Regno infide-
li) aggregabuntur Ecclesiæ DEI: vi-
vet nomen & exaltatio Christi in Ju-
dæorum ore; inclamantium Baptis-
mum & instructionem Christianam
in vero DEI & Salvatoris sui cultu.

Prodi-
giosa sal-
vatio!

Super hoc genere occisorum ad sa-
lutem, & obstupescenda erga eos pro-
videntiâ, exclamandum est cum Apo-
stolo; Rom. II. v. 33. *O altitudo, græcè*
ὡ βάθος id est ô profunda abyssus, di-
vitiarum Sapientiæ & scientiæ DEI!
quàm incomprehensibilia sunt judicia ejus
ac modus vindicandi se, & in-vestiga-
biles viæ ejus quas prævidit facienda
vindictam, & edendi stragem adver-
sariorum suorum! qui est vincere Bo-
nitate suâ malum. præcessit causa ex-
clamandi & specimen divitiarum sapi-
entiæ ac præ-scientiæ DEI; v. 32. *Con-*
clusit enim, ait, omnia in incredulitate; eo
suo divinissimo consilio & eo eventu
ac fine, *ut omnium miseretur!*

Prædi-

3. Adducit Apostolus I. c. Isaiam

prophetantem de hoc eventu, cap. 59.
20. *Veniet ex Sion qui eripiat & aver-*
tat impietatem à Jacob. Et est promif-
sus aliis in locis Scripturarum: atque
ex iis celebratissimus apud SS. Patres.
Quorum S. Ambrosius in caput 13.
Lucæ, v. 6. & seqq. nationem Judai-
cam assimilat arbori ficus: & adjun-
git locum Matth. 24. v. 31. ubi Domi-
nus *ex teneritudine arboris hujus & fo-*
liis commemorat conjici solere astatu ad-
ventum: utroque significans, inquit Am-
brosius, *& Judæa plebis inanem quam*
pretendebat gloriam velut florem adven-
tu Domini decidisse, quia ab operibus in-
fructuosa durabat: & Judicii diem velut
a statu adventum, quo adulti fructus ter-
rarum omnium reconduntur, ex pleni-
tudine Ecclesiæ, in quam Judæi quoque
credidurifunt, esse metiendum.

S. Hieronymus in Caput 3. Osee
v. 4. *Hi sunt ergo multi dies, quibus in-*
felix Synagoga sedet contracta, quia cum
Christo stare non potest: sine Rege &c.
Hac est cecitas qua ex parte accidit Israël-
li, ut subintraret plenitudo Gentium, &
tunc omnis Israël salvus fieret: & multo
post tempore (Osee v. 5.) revertentur &
quærent Dominum. Addit ex commu-
ni interpretatione, cur post dies tam
multos! *Quæ sit causa tam grandis of-*
fense ut tanto tempore relictis sint, maxi-
mè cum idola non colant, præter interse-
ctionem Salvatoris, aliam non valent in-
venire. Et in Jeremiæ caput 18. v. 17.
dies autem perditionis Judaicæ, omne tem-
pus est post passionem Salvatoris usque
ad finem sæculi: ut postquam subintravit
plenitudo Gentium, tunc omnis Israël
salvus fiat. Et in illud Ezech. 17. v. 24.
sicca.

Et in S.
Scriptu-
ra:

ficcavi lignum viride, & frondere feci lignum aridum: postquam explicasset de ligno viridi Judæorum & de ligno arido Nationum: addit aliorum expositionem: utrumque, ait, referunt ad Israël, quod primo Adventu humiliatus sit & arefactus, & secundo restituatur in pristinum statum. Tunc, inquit in Ezech. 36. v. 26. auferetur de corde Judaico omnis duritia quæ lapidi comparatur, ut pro lapideo corde sit cor carneum, molle, & tenerum quod Spiritum DEI in se possit recipere.

Et in SS.
Patri-
bus.

S. Augustinus in locum præfatum Ose. 3. in suo de Civit. lib. 18. c. 28. Istos autem carnales Israëlitas, qui nunc nolunt credere in Christum, postea credituros; id est filios eorum, nam utique isti in suum locum moriendo transibunt; idem Propheta testatur dicens: Quoniam diebus multis sedebunt filii Israel sine Rege, sine Principe, sine sacrificio, sine altari, sine sacerdotio, sine manifestationibus. Quis non videat, nunc sic esse Judæos: sed quid adiungat, audiamus: Et postea, inquit,

revertentur filii Israel, & inquirent Dominum DEUM suum; & David Regem suum: & stupefcent in Domino & in bonis ipsius, in novissimis diebus. NIHIL est ista prophetia manifestius: quia David Regis nomine significatus intelligitur Christus; qui factus est. sicut dicit Apostolus ex semine David secundum carnem. Et lib. 20. cap. 29. in Malachia 4. v. 5. Per hunc Heliam magnum mirabilemque Prophetam exposita sibi lege, ultimo tempore ante iudicium, Judæos in Christum verum, id est in Christum nostrum, esse credituros; celeberrimum est in sermonibus cordibusque fidelium. &c. Sic enim cor Patrum (Malach. v. 6.) convertetur ad filios, cum intelligentia Patrum perducetur ad intelligentiam filiorum: & cor filiorum ad Patres eorum, dum in id quod senserunt illi, consentient & isti.

S. Gregorius hom. 12. in Ezech. in fine mundi, Judæi ad fidem redeunt. &c. & alibi sæpe.

S. III.

De saturitate avium.

1. **I**ndicavimus in Tractatu 28. v. 3. rectè per has aves intelligi Christianos. iustæ fuerunt per Angelum convolare posito metu: præsertim aves Ecclesiasticæ, Sacerdotes & cæteri de Clero, quarum est maximè regio Cælum, & esca spiritualis: invitata ad patrum. De his dicitur v. 21. ET OM-

NES AVES SATURATÆ SUNT CARNIBUS EORUM.

Necessè autem fuit, ut occisio præcederet manducationem: & qualis illa, talis ista, id est, utraque spiritualis. Occidit eos gladio suo Christus: restat, ut per catechesin & per initiationem Baptismatis incorporerentur Eccle-

Utraq;
mirabi-
lis!

N 3 hæ;

fiæ; quod est manducari & trajici in Corpus Christi: estque Ecclesiasticorum & Cleri officium ac pastus velut avium Cœli. In hanc sententiam S. Augustinus in psalmum 30. conc. 2. Eos, ait, quos Domino lucratur, quodammodo manducat Ecclesia. quid est, manducat? in corpus suum trajicit: quid quidem enim manducamus, in corpus nostrum trajicimus. Hoc agit Ecclesia per sanctos: esurit quos lucrari vult, & quos lucrata fuerit aliquo modo, manducat quodam modo. Fundat se more suo in Scriptura, & pergit: Cuius personam gerebat Petrus, quando ei de Cœlo submissus est discus plenus omnibus animalibus. Pæfigurabat Dominus Ecclesiam, quod omnes gentes erat transfiguratura & in corpus suum conversura: & ait Petro, macta & manduca. O Ecclesia, hoc est Petro, quia super hanc petram edificabo Ecclesiam meam, macta & manduca: prius macta; & sic manduca. Sæpius alibi Augustinus allêgat illud Petro præceptum de manducandis mactatis: id est, inquit in psalmum 3. occidendo in gentibus quod erant, & transmutando in id quod ipse esset. Et in psalmum 128. quia in Ecclesia corpus nemo intrat, nisi prius occisus: moritur quod fuit, ut sit quod non fuit.

Ecce habemus ex Augustino utrumque: & occisionem, quæ prior ac solo fit gladio Christi: & manducationem, quæ est Ecclesiæ & Cleri cooperatio. Quàm illuc promptus & avidus erit ad illud epulum Ecclesiasticum concursus avium: tam erit in illa frequentia Judæorum omnibus avibus sua plena saturitas; non sine plausu alarum & gratulatione.

O admirabilem Apocalypsin & in ea gladium Christi: manducationem avium: saturitatem manducantium & convertentium in se ut in membra Christi & in Corpus ejus Judæos spiritualiter occisos & reversos ad Christum!

2. Ad harum avium festum, & ad diffeminationem famæ per Ecclesiam universam potest spectare spatium temporis illud breve quod Daniel hîc Capite 12. v. 11. numerat de ablatione jugis sacrificii publici (eam enim omnes eo loco Patres intelligunt, quam Antichristus invexerat abominationem) duraturâ dies 1290. qui numerus computum dierum 1260. id est, persecutionis Antichristianæ & oppugnationis duorum Testium, de quibus Apoc. 11. v. 4. excedit diebus 30. Tum verò addit Daniel v. 12. Beatus qui expectat, & pervenit usque ad dies mille trecentos triginta quinque, id est, alium præterea sesquimensum dierum. Dicamus ergo quod Daniel usque ad famæ universalis profeminationem, & redintegrationem publicæ Liturgiæ requisierit mensem unum; hoc est 30. dies quibus Luna emetitur Zodiacum (his enim mensibus lunaribus assueverant Hebræi ad quos Daniel, & Græci ad quos Joannes.) tum verò adjecerit alium sesquimensum pro integrâ restitutione rerum Ecclesiasticarum; Beatus qui pervenit ad dies 1335.

Tunc enim poterunt prodire passim omnes procul latebris, ii qui effugerunt persecutionem; tunc congregari cætus Ecclesiastici: instaurari templa: restitui Patriarchatus Hierosolymæ;

Calculus dierum Danielis.

lymæ, & refflorere Antiochena, Alexandrina, cæteræque Ecclesiæ, & Sedi Apostolicæ subordinari. Felix qui ex illa persecutione salvam eousque viderit Ecclesiam ac dilatatam: illud iterum & cumulatissimè unum ovile: auctos duos parietes, qui in unum de diverso venientes (ait Augustin. in psal. 86.) sibi bimet connexi in una fide, unâ spe, unâ charitate!

Implebitur, S. Hieronymo interprete, id quod de Palæstina prædixit Ezechiel capite 36. v. 33. & seqq. *Hæc dicit Dominus Deus: In die qua mundaverit vos ex omnibus inquinamentis vestris, & inhabitari fecero urbes, & instauraverit ruinosas, & terra deserta fuerit exculta qua quondam erat desolata in oculis omnis viatoris, dicent: Terra illa inculta, facta est ut hortus voluptatis: & civitates deserta & destituta atque suffossa, munita sederunt. Et scient Gentes quæcumque derelicta fuerint in circuitu vestro, quia ego Dominus edificavi dissipata, plantavi que inculta; ego Dominus locutus sum & fecerim.* Hæc omnia Deus per Prophetam. in quæ verba hæc est paraphrasis S. Hieronymi in l. c. *Postquam autem mundaverit credentium ex Judæis populum ab iniquitatibus suis, & habitari fecerit urbes Ecclesiæ, & instauraverit ruinosas qua in Synagogis conciderant: & terra confessionis fuerit exculta caremonis DEI, qua quondam visa est desolata omnibus sanctis qui terrena conversationis opera prætereunt: Tunc omnes dicent: quomodo terra Judæa, qua quondam fuerat inculta, nunc habet similitudinem paradisi DEI (Ezech. v. 35, facta est ut hortus*

voluptatis: & civitates Judææ, qua deserta fuerant & destituta, & suâ incredulitate suffosse, nunc erecta & munita sunt in confessione & nomine Domini Salvatoris! ita ut omnis creatura cognoscat, & multitudines Angelorum qua terram ambiunt Israel, quod Dominus dissipatas edificaverit civitates, & incultas plantaverit regiones: & quod pollicitus fuerat per Prophetas, opere compleverit.

3. Neque plura nobis innotuerunt tunc gerenda in mundo: neque quam propè dies Judicii sit abfuturus, quantumvis vicinus. Nam pace S. Hieronymi; cui existimanda est occurrisse suspicio dubitabundo, quam deinde alii nonnulli sunt securi; nequaquam assentimur, post illos dies quos Daniel addidit cap. 12. v. 12. fore Judicii diem. Verba quæ Sancto Hieronymo exciderunt, sunt: *Beatus, inquit, (Daniel) qui inter seculo Antichristo dies supra numerum præfinitum, quadraginta quinque præstolatur: quibus est Dominus atque Salvator in sua Majestate venturus.* Et si pro S. Hieronymo dici potest: non aliud definitivè quàm superfore istos dies, & incertum reliquisse quid præterea superfuturum sit temporis. Sequimur S. Augustinum qui in psalmum 6. cum citasset illud Christi responsum, Act. 1. v. 7. non est vestrum nôsse tempora: & Matth. 24. v. 36. de die autem illa & hora nemo scit: & 1. Thess. 5. v. 4. tanquàm furem venire diem Domini: *satis, inquit, apertè ostendit, neminem sibi oportere arrogare scientiam illius temporis computatione aliqua annorum.* Et cum addidisset; nescire Filium hunc diem: *quod utique ideò dicitur*

Adhuc
Judicii
tempus
incertum.

Etiam

Etum est, quia per Filium homines hoc non discunt: & mox: non quòd nesciat, sed quòd nescire faciat: concludit; Nos igitur, quòd nescire nos Dominus voluit, libenter nesciamus. Sanè ipse S. Hieronymus in Ose. 3. expressè: Quantum temporis resideat usque ad diem Judicii, nec Angeli noverunt, nec Filius: quòd ignorare se dicit quia nobis non expedit discere. Non ergo sibi ipsi contrarius est putandus in illa computatione Danielis. Rectissimè Augustinus in libro 18. de Civ. cap. 13. Omnium autem de hac re calculantium digitos resolvit, & quiescere jubet ille qui dixit, Non est vestrum nòsse tempora quæ Pater posuit in sua potestate.

Dicendum quòd adhuc vigeant & instructio multitudinis Catechume-

norum, & Evangelii per universum mundum explicatio plenissima. Quin etiam, quæ est instabilitas humana & diluvium oblivionis processu dierum revalescet corruptio morum in hominibus: & cum multiplicatione populorum, simul & zizaniorum cum bona semente, ac paleæ cum tritico, subrepet magnæ Christianorum parti incuria sui & susceptæ fidei quæ per charitatem operetur: adeò, ut mundo vitiis obruto repente dies illa & hora sint superventura tanquam laqueus, Luc. 21. v. 35. prout diximus in Tractatu 15. ante septimam Tubam, Capitis 11.

Definit hîc quinta Visio; producta usque ad Judicium, cujus tempus relinquatur incertum.

Inopi-
num:

Sicut in
diebus
Noë.

TRACTATUS XXXI.

IN CAPUT XX.

Hæc est Visio sexta in hac secunda Parte Apocalypseos. & est materia videndi tragica atque ordine postrema funestiarum: de Diabolo: ligatione ejus, solutione, seductione, usque in finem. Cujus Visionis ista est Summa: Draco diabolus, ille ab initio seductor mundi, postquam omnia incoluit infidelitate, ligatus est per annos mille, & clausus in abyfso. Dum interim animæ sanctæ Martyrum cæterorumque illo tempore mille annorum translatae sunt in statum Beatitudinis qui dicitur Resurrectio prima. Post mille verò istos annos solvitur & seducit orbem: & denique addicitur etiam ipse stagno ignis in consummatione mundi & Judicio.

VERBA